

СТАНОВИЩЕ

**ОТ ДОЦ. Д-Р ИНЖ. ГЕОРГИ МАРИНОВ МАРИНОВ,
Председател на УС на сдружение
„НАЦИОНАЛЕН СЪЮЗ ЕДИНЕНИЕ“**

Относно: Законопроект да изменение и допълнение на Закон за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия, внесен и публикуван на 03.09.2020 г.

По отношение предложението за промяна в чл. 4, ал. 2, т. 3 считаме за целесъобразно изчистване на един сериозен проблем, предизвикал напрежение сред сдруженията, организиращи и провеждащи възстановки на исторически събития, свързани с национално-освободителните борби и войните за национално освобождение и обединение. Въведените в предишните изменения текстове, приравняващи копията на оръжия към огнестрелните оръжия беше несправедлив, технически неиздържан и необоснован. Той създаде различни подходи от страна на органите на МВР по отношение регистрацията на тези оръжия, които и до днес не са преодолени и създават проблеми. Отпадането на текста в чл. 4, ал. 5 е правилно и това в никакъв случай не е в разрез с интересите на обществото и сигурността.

Подкрепяме и предложенията за промяна на чл. 4, ал. 6 за разширяване задълженията на лицата по чл. 133 (майсторите по ремонта на оръжие) да издават констативен протокол и маркирането на оръжията .

В предложението за промяна в чл. 5, е пропуснато посочването на алинеята, но вероятно това се отнася до ал. 1, т. 2 в която след автоматични огнестрелни оръжия се добавя „освен в случаите на осъществяване на самоохрана на банкови институции, лицензирани от БНБ и след получаване на разрешение по този закон“. По този въпрос изказваме подкрепата си.

По отношение замяната на думите „Министерство на вътрешните работи“ с Министерството на икономиката“, нямаме възражения.

По предложението за промяна на чл. 132, ал. 2, изказваме подкрепа, тъй като се разширява обхвата на понятието ремонтна дейност с „дезактивирането и маркирането на дезактивираните оръжия“.

По промените в § 68 на Допълнителните разпоредби:

(2) Лицата, придобили до влизането в сила на този закон копия на оръжия по чл. 4, ал. 2, т. 3, може да участват с тези оръжия при възстановки на исторически събития и спортни мероприятия след получаване на разрешение за съхранение, носене и употреба за културни цели или спортни дейности. След получаване на разрешение за съхранение, носене и употреба. В тези случаи лицата притежаващи копия на оръжия по чл. 4, ал. 2, т. 3 могат да придобиват до 1000 грама димен барут и 500 броя

Този текст считаме за неточен и предлагаме следния текст, който считаме за по-прецизен:

(2) Лицата, притежаващи оръжия по чл. 4, ал. 2, т. 3, може да участват с тези оръжия при възстановки на исторически събития и спортни мероприятия след получаване на разрешение за съхранение, носене и употреба за културни цели или спортни дейности. В тези случаи, с получените разрешения, лицата притежаващи разрешения за съхранение, носене и употреба за културни цели или спортни дейности на оръжия по чл. 4, ал. 2, т. 3, могат да придобиват до 1000 грама димен барут и 500 броя капсули.

По отношение предложението за въвеждане на нова ал. 3: „(3) Копията на оръжия по чл.4, ал. 2,т.3 употребявани за културни цели, се обезопасяват само при наличие на конструктивни възможности за това“, възникват поредица проблеми, ката например кой ще дава преценка за това дали има или няма конструктивна възможност за обезопасяване, какъв е технологичният ред за обезопасяване на различните образци, какъв документ ще се изисква за обезопасяването, кой ще го извършва и др. Тези въпроси ще предизвикат нови проблеми и липсата на конкретни отговори ще доведе отново до субективното им тълкуване и прилагане.

Изхождайки от факта, че оръжията по чл.4, ал. 2,т.3 са произвеждани преди над 120 години и за тях не се произвеждат боеприпаси, предлагаме предложението за нова ал. (3) да отпадне.

По отношение на мотивите на вносителите също имаме следите забележки:

Текстът *„В момента съгл. § 68, ал. 1, притежателите на такива копия в едногодишен срок би трябвало да са ги декларирали в РУ на МВР и да са получили удостоверения, които са същите като удостоверенията за неогнестрелни оръжия“* не отговаря на реалната обстановка. Голяма част от подадените заявления до РУ на МВР по отношение регистрацията на копията са оставени без последствия или на „изчакване“. Друга част от копията са вписани в разрешението за съхраняване, носене и употреба на оръжията за самоотбрана, което води до поредица проблеми свързани с нанасянето на номера, неясноти по отношение задължението за изстрелване на 50 патрона в периода на действие на разрешението, броят на оръжията които могат да се носят едновременно на едно мероприятие и др. Не са ни известни случаи на издадени удостоверения, които да са същите като удостоверенията за неогнестрелни оръжия.

Предлагаме допълнително да се прецизира текстът по чл. 4, ал. 2 в определението за „огнестрелно оръжие“

Текстът по чл. 4, ал. 2 *„Огнестрелно оръжие е преносимо цевно оръжие, което произвежда, проектирано е да произведе или може да бъде преработено,*

така че да произведе, изстрел с кушум или снаряд чрез действието на взривно вещество, освен в случаите, когато е:

да придобие следната редакция:

„Огнестрелно оръжие е преносимо цевно оръжие, което произвежда, проектирано е да произведе или е преработено, така че да произведе, изстрел с кушум или снаряд чрез действието на взривно вещество, освен в случаите, когато е:

Предлагаме чл. 4, ал. 3 текстът *„Всеки предмет с външен вид на огнестрелно оръжие, който има конструкция и е **изработен от материал, позволяващ този предмет да бъде така преработен, че да произведе изстрел с кушум или снаряд чрез действието на взривно вещество, се смята за огнестрелно оръжие**“.*

да придобие следната редакция:

„Всеки предмет с външен вид на огнестрелно оръжие, който има конструкция и е така преработен, че да произведе изстрел с кушум или снаряд чрез действието на взривно вещество, се смята за огнестрелно оръжие“.

Мотиви:

Считаме, че съществуването на възможност да се преработи едно оръжие или предмет така, че да произвежда изстрел само по себе си не трябва да създава условия за квалифицирането му като престъпление. На практика няма извършено деяние а само наличието на теоретична възможност, която може и да не бъде осъзната от притежателите с различна техническа подготовка и умения. Възможността да преработване може да се тълкува по различен начин от различни субекти, в зависимост от нивото им на подготовка, техническите им умения, наличието на подходящо технологично оборудване и др.

С промените в текстовете, във вида който предлагаме, понятията се уеднаквяват по смисъл в определението, дадено в чл. 4, ал. 4 и премахва субективизма при тяхното тълкуване.

Предлагаме към чл. 133 да се приеме нова алинея 4 със следното съдържание:

(4) *Лицата, притежаващи удостоверения за професионална квалификация „Майстор по ремонт на ръчно огнестрелно оръжие“ могат да дават експертна оценка за техническата годност на оръжията по чл. 6, ал. 3, за които имат разрешение за съхраняване, носене и употреба.*

Мотиви:

Лицата притежаващи посочената професионална квалификация притежават необходимите знания и компетентност за установяване на техническата изправност на оръжията за които имат разрешение. Техническата годност на оръжията се установява при технически преглед, чрез разглобяване и оглед на отделните час-

ти и механизми на оръжието и това не е свързано с извършване на подмяна на негодните детайли с нови или рециклирани с цел привеждането им към годност за употреба.

19.09.2020 г.

Гр. София

Председател на НС „ЕДИНЕНИЕ“

Доц. д-р инж.

Георги Маринов